

Vi gaae saaledes over til det andet Afsnit af § 3, hvortil der er 2 Forslag tilbage, nemlig Forslagene under Nr. 7 og 9. Derfor det sidstnævnte Forslag antages, vil Ordene „eller Bartpenge“ være at tilføie §§erne 4, 7 og 14 paa vedkommende Steder.

Ordføreren: Det Forslag, som Udvalget har stillet, ifølge hvilket der i 2det Stykke af § 3 efter Ordet „Affked“ tilføies „med Pension efter nærværende Lov“, maa betragtes som en simpel Redactionsforandring. Meningene er jo, at, naar en Embedsmand har opnaaet en Alder af 70 Aar og søger Afsked med Pension, skal denne ikke kunne nægtes ham.

Sall: Det er kun et Par Ord, jeg skal tillade mig i Anledning af det Endringsforslag, jeg har stillet under Nr. 9. Da den Gjenstand, som dette Endringsforslag omhandler, for ganske nyligt har været discuteret, vil det vistnok være uforholdent, at gaae dybere ind paa denne Materie. Jeg skal kun tillade mig at tilbagefalde i Thingets Erindring, at ved Sagens anden Behandling blev det fra alle Sider erkendt, at Udvalget med Rette i sin Betænkning havde udtalt det som ugjortigt, her i Pensionsløven at optage udtømmende og fyldestgørende Regler om Ansættelse paa Bartpenge, forsaavidt nemlig dette Begreb skulde opfattes i det samme vide Omfang, hvori det tidligere er blevet opfattet, og forsaavidt Reglerne derom ogsaa skulde anses tilstrækkelige til at afhjælpe den Trang, som navnlig i Militairretaten oftere vil kunne findes til at holde Officerer, uden at de have i activ Tjeneste, i Disponibilitet. Paa den anden Side blev det imidlertid dog af nogle ærede Medlemmer fremhævet som en Mangel, at der i Pensionsløven aldeles Intet fandtes om Ansættelsen paa Bartpenge, idet det ansaaes naturligt og ønskeligt, at i Pensionsløven bestemtes idetmindste Begrebet af Bartpenge i egentlig og mere indskrænket Forstand, ligesom ogsaa, at det blev bestemt, hvorledes der skulde forholdes med Lønnen for vedkommende Embedsmand, der befandt sig i en saadan Mellemtilstand mellem at være gageret Embedsmand og Pensionist, idet det navnlig erkendtes, at hans Løn i denne Mellemtilstand vel

burde være noget mindre end det Beløb, han havde havt i Gage, idet han nemlig som Bartpengenydende fik mere Tid til sin egen Disposition, men paa den anden Side dog ikke burde være saa ringe, som om han virkelig var afgaaet med Pension, idet han nemlig ikke havde faaet den Sikkerhed for sin Stilling, som den egentlige Pensionist. Endelig fandtes det, at der maatte bestemmes en kortere Tidsgrænse for denne mere svævende Tilstand, hvorefter den Vedkommende enten atter maatte indtræde i activ Tjeneste, eller ligefrem affædiges med Pension. Jeg for mit Vedkommende har ikke kunnet Andet end anerkjende det Grundede i disse Betragtninger, og Thinget vil derfor finde, at det her foreliggende Endringsforslag, som fra flere Sider er ønsket, sat under Thingets Afgjørelse, er i aldeles Overensstemmelse med de nys udhævede Anskuelser, som under Sagens anden Behandling gjorde sig gjældende. Derfor dette Endringsforslag bliver vedtaget af Rigsdagen og bliver Lov, vil derved vistnok Trangen til noiere Bestemmelser om Bartpenge for Militairretatens Vedkommende ikke blive hævet; men det vil ikke kunne nægtes, at der udenfor Militairretaten oftere, navnlig ved Embeders Nedlæggelse, vil kunne blive Brug for en saadan Bestemmelse, og at det vil være ønskeligt, saavel for vedkommende Embedsmand som for Bestyrelsen, at have en saadan Bestemmelse, hvorved det bliver muligt, midlertidigt at kunne beholde en Embedsmand paa en ringere Gage og med Forpligtelse til atter at indtræde i Statstjenesten, uden strax at nødes til at affædige ham med Pension. Det er dette, som tilstiges ved det af mig stillede Endringsforslag, hvilket jeg saaledes tillader mig at anbefale til Thinget.

Tugen: Den ærede Rigsdagsmand, der nu taler, har behaget af yttre, at det var godt, om Staten holdt visse Embedsmand saaledes disponible, og dertil har han knyttet det Forslag, at en saadan Disponibilitet rimelig kunde fastsættes for 5 Aar. Jeg har troet, at Alt, hvad der angik Bartpenge og Bartpengesagen, ved de tidligere tagne Bestemmelser var udfødt til en vis Tid i Fremtiden. Vel har jeg anset det forat være en paatrængende Sag at regulere Forholdet med Hensyn